

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ*

THE DEVELOPMENT OF A LEARNING MANAGEMENT MODEL TO SOLVE ENGLISH
LISTENING PROBLEMS OF STUDENTS IN THE FACULTY OF EDUCATION,
RAJABHAT UNIVERSITY

ภัทรพรรณ พรหมคช*, ขนิษฐา สาลีหมัด, อัมภาพรรณ ตันตินากรกุล

Pattarapan Promkhot*, Khanittha Saleemad, Ampapan Tuntinakhongul

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Graduate School, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: pattarapan@vru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบและประเมินความเหมาะสมของแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ที่ได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย คือ แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอน และแนวทางการวัดประเมินของแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ 4 ขั้นตอนที่ 1) ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมและสร้างบริบท ขั้นตอนที่ 2) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการฟังแบบมีเป้าหมาย ขั้นตอนที่ 3) การเรียนรู้ร่วมกันแบบมีปฏิสัมพันธ์ ขั้นตอนที่ 4) การสะท้อนผลและปรับกลยุทธ์ ผลการประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.21) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิและการทดลองนำร่องพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม และการจัดการเรียนรู้ตามภาระงาน สามารถนำไปใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเฉพาะในด้านความสามารถในการจับใจความสำคัญ การอนุมานความหมายจากบริบท การใช้กลยุทธ์อภิปัญญา และการสะท้อนการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

คำสำคัญ: ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ, นักศึกษาครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

This research aimed to develop a learning management model to address the problems of English listening skills among student teachers at Rajabhat Universities. The study was conducted

in two phases. Phase 1 involved a review and analysis of relevant literature and research to identify the key components for an appropriate learning management model. Phase 2 focused on developing the model and evaluating its suitability. The sample consisted of five purposively selected experts who assessed the model using an evaluation form. Data were analyzed using means and standard deviations. The results indicated that the developed learning management model comprised four main components: principles, objectives, procedures, and evaluation guidelines. The model included four stages: 1) Preparation and contextual activation, 2) Goal-oriented listening learning process, 3) Collaborative interactive learning, and 4) Reflection and strategy adjustment. Expert evaluations revealed a very high level of appropriateness ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.21). Both expert feedback and pilot implementation confirmed that the model, which integrates Schema Theory and Task-Based Learning, effectively supports student teachers in enhancing key listening skills, including main idea comprehension, inference-making from context, metacognitive strategy use, and self-reflection. This model contributes to the sustainable development of English listening proficiency among student teachers.

Keywords: English Listening Skills, Student Teachers, Rajabhat University

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่การติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จทั้งในระดับบุคคลและระดับประเทศ ภาษาอังกฤษได้ทวีความสำคัญขึ้นอย่างต่อเนื่องในฐานะภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศ การศึกษา การวิจัย และการพัฒนาทางวิชาชีพ (Jenkins, J., 2018); (Crystal, D., 2019) ท่ามกลางทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งสี่ด้าน การฟังถือเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาโดยรวม เนื่องจากเป็นช่องทางหลักในการรับข้อมูล และการสร้างความเข้าใจในการสื่อสาร (Rost, M., 2016); (Vandergrift, L. & Goh, C. C. M., 2012) อย่างไรก็ตาม ทักษะการฟังภาษาอังกฤษมักถูกละเลยในการเรียนการสอนและการวิจัยเมื่อเทียบกับทักษะอื่น ทั้งที่มีความซับซ้อนและความท้าทายไม่น้อยกว่ากัน (Graham, S. & Santos, D., 2015); (Gilakjani, A. P. & Sabouri, N. B., 2016) สำหรับประเทศไทยนั้น การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษถือเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ที่มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาศักยภาพคนไทยในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) แต่จากผลการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยในหลายระดับกลับพบว่า โดยเฉพาะทักษะการฟังยังคงเป็นจุดอ่อนที่สำคัญ ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบ TOEIC ของนักศึกษาไทยที่มีคะแนนเฉลี่ยในส่วนของบทฟังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยนานาชาติอย่างมีนัยสำคัญ (ETS Global, 2023) และรายงานดัชนีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (EF EPI) ที่จัดให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ โดยเฉพาะในทักษะการฟัง (EF Education First, 2023) ปัญหาดังกล่าวยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นในบริบทของการผลิตครู โดยเฉพาะนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นสถาบันหลักในการผลิตครูที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนทั่วประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2562) นักศึกษากลุ่มนี้จำเป็นต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่เพียงพอ ไม่เพียงเพื่อการพัฒนาตนเอง แต่ยังเพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่ผู้เรียนในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 (เลขาธิการสภาการศึกษา, 2563); (Darling-Hammond, L. et al, 2020) การศึกษาของ สุชาติ แสนพิช และการศึกษาของ นางลักษณ์ วิชัยรัตน์ พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษ

ในระดับปานกลางถึงต่ำ และเผชิญกับความท้าทายในการฟังที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแยกแยะเสียง ความเร็วของผู้พูด การเข้าใจสำเนียงที่แตกต่าง และการตีความบริบทเชิงนัย (สุชาติ แสนพิช, 2561); (นงลักษณ์ วิชัยรัตน์, 2562) ปัญหาเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการจัดรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยไม่เพียงมุ่งเน้นที่เนื้อหา แต่ยังต้องการพัฒนากลยุทธ์ทางปัญญาและอภิปัญญาที่สนับสนุนในการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ (Field, J., 2008); (Vandergrift, L. & Goh, C. C. M., 2012) การวิจัยในระดับนานาชาติได้ชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการกระบวนการประมวลผลทางภาษาแบบ Top-down และ Bottom-up ควบคู่กับการใช้กลยุทธ์การฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย และการสะท้อนคิด (metacognitive reflection) ส่งผลเชิงบวกต่อความเข้าใจในการฟังและพัฒนาการของผู้เรียนในระยะยาว (Graham, S. & Santos, D., 2015); (Goh, C. C. M., 2018); (Rost, M. & Wilson, J. J., 2022) การนำแนวคิดเหล่านี้มาประยุกต์ใช้จำเป็นต้องคำนึงถึงบริบทเฉพาะของผู้เรียนและวัฒนธรรมการเรียนรู้ (Kibler, A. & Valdés, G., 2020); (McKay, S. L. & Brown, J. D., 2021)

มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีพันธกิจสำคัญในการผลิตครูที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและการศึกษาไทย (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547, 2547); (มหาวิทยาลัยราชภัฏ, 2562) ภายใต้แนวคิด “การผลิตบัณฑิตและพัฒนาครูฐานสมรรถนะ เพื่อพัฒนากำลังคนสำหรับศตวรรษที่ 21” หรือ PTRU Model ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดหลักในการพัฒนาการเรียนการสอนและการผลิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศจากการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ ยังไม่ปรากฏรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาครุศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่คำนึงถึงองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ อภิปัญญา และบริบทการผลิตครูไทยอย่างเป็นระบบและครอบคลุม จึงนำไปสู่ช่องว่างขององค์ความรู้ที่สำคัญ ซึ่งต้องการการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ หนึ่งในแนวคิดสำคัญที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง คือ ทฤษฎีสคีมา (Schema Theory) ซึ่งเสนอว่า การทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้ยินไม่ได้เกิดขึ้นจากข้อมูลเสียงที่ได้ยินเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียนที่มีอยู่ในหน่วยความจำระยะยาว (Carrell, P. L. & Eisterhold, J. C., 1983); (Anderson, A. & Lynch, T., 1988) โดยผู้เรียนที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับความรู้เดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะเข้าใจข้อความที่ได้ยินได้ดียิ่งขึ้น การออกแบบกิจกรรมการฟังที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคาดการณ์เนื้อหา (prediction), ใช้ความรู้เดิม (prior knowledge) และตีความข้อมูลตามบริบท จึงเป็นแนวทางที่สำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจในการฟังอย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ แนวคิดการเรียนรู้แบบใช้ภารกิจเป็นฐาน (Task-Based Learning) ยังเป็นกรอบแนวคิดที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะทักษะการฟังในบริบทของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง (Ellis, R., 2003); (Willis, J. & Willis, D., 2007) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีภาระงานที่มีเป้าหมายชัดเจน เช่น การฟังเพื่อสรุปใจความ ฟังเพื่อจัดลำดับเหตุการณ์ หรือฟังเพื่อแก้ปัญหา (Problem-solving tasks) ช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจ ใช้ภาษาตามธรรมชาติ และพัฒนาทักษะการฟังควบคู่กับการคิดวิเคราะห์และการมีปฏิสัมพันธ์ (Richards, J. C. & Rodgers, T. S., 2014) เมื่อออกแบบกิจกรรมเหล่านี้ร่วมกับหลักการของสคีมาและการสะท้อนคิด จะเป็นการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตร์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากผลคะแนนการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ที่มีค่าเฉลี่ยเพียง 32.45 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 ในส่วนของทักษะการฟัง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2564) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ 50 คะแนน และยิ่งไปกว่านั้น จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ให้ความสำคัญกับ PTRU Model ในฐานะแนวคิดหลักในการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งยังไม่มีมีการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงแนวคิดนี้เข้า

กับการแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ งานวิจัยนี้จึงมุ่งพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยบูรณาการแนวคิดทางภาษาศาสตร์ อภิปัญญา และการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อตอบสนองความท้าทายเฉพาะของนักศึกษาครุศาสตร์ที่ต้องพัฒนาทั้งทักษะเพื่อตนเองและเพื่อการสอนในอนาคต รูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ไม่เพียงส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังบูรณาการการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของครุยุคใหม่ ทั้งการคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกัน และการสะท้อนคิด โดยผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการยกระดับคุณภาพการผลิตครูและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระบบการศึกษาไทย สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 งานวิจัยนี้จึงมุ่งพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบบนฐานแนวคิด PTRU Model (Professional Teacher Rajabhat University Model) ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายผ่านกิจกรรมการฟังที่เชื่อมโยงความรู้เดิม การใช้กลยุทธ์เฉพาะทาง การปฏิสัมพันธ์ และการสะท้อนตนเอง โดยรูปแบบดังกล่าวได้รับการพัฒนาบนพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทฤษฎีการประมวลผลข้อมูล และแนวคิดเกี่ยวกับอภิปัญญา (Brown, H. D., 2017); (Oxford, R. L., 2017); (Vandergrift, L. & Cross, J., 2018) ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครุศาสตร์ อันเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับคุณภาพการผลิตครูและการศึกษาของประเทศไทยในภาพรวม จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษจำเป็นต้องอาศัยการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งผสมผสานทฤษฎีและแนวคิดหลายด้านที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) ที่เน้นการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถประมวลผลข้อมูลใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย Anderson, A. & Lynch, T. กล่าวว่า การใช้โครงสร้างความรู้เดิมในการเรียนรู้อาจช่วยเพิ่มความเข้าใจและการจดจำเนื้อหาที่ฟังได้ดียิ่งขึ้นในระยะยาว (Anderson, A. & Lynch, T., 1988) นอกจากนี้ แนวคิดการเรียนรู้แบบใช้ภารกิจเป็นฐาน (Task-Based Learning) ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านภารกิจที่มีเป้าหมายชัดเจน โดยการให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังในสถานการณ์ที่มีบริบทจริงและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน โดย Willis, J. & Willis, D. ได้กล่าวถึงภารกิจที่ช่วยเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Willis, J. & Willis, D., 2007) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟัง อีกทั้ง กลยุทธ์อภิปัญญาในการฟัง (Metacognitive Strategies in Listening) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถวางแผน ติดตาม และประเมินกระบวนการฟังของตนเองได้ดีขึ้น โดย Vandergrift, L. & Goh, C. C. M. พบว่า กลยุทธ์อภิปัญญาช่วยให้นักเรียนสามารถปรับกลยุทธ์การฟังตามความจำเป็น ทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาที่ฟังได้มากขึ้น (Vandergrift, L. & Goh, C. C. M., 2012) งานวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่า การบูรณาการแนวคิดเหล่านี้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความมั่นใจในการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ โดย Goh, C. C. M. พบว่า การใช้กลยุทธ์อภิปัญญาและการสะท้อนผลการฟังหลังการเรียน ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการฟังและลดความวิตกกังวลของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน (Goh, C. C. M., 2000) อย่างไรก็ตาม แม้แนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้จะได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในบริบทการศึกษา แต่ในบริบทของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ยังไม่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบเฉพาะเพื่อแก้ไขปัญหาทักษะการฟังอย่างครบถ้วนและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนกลุ่มนี้ โดยจากปัญหาผู้วิจัยพบคือ การขาดรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของนักศึกษาครุศาสตร์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อสารและการเรียนรู้ โดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รายงานว่า คณะนักศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ไทยยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะทักษะการฟังที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ด้านภาษาอื่น ๆ และการเตรียมความพร้อมในการทำงานในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2562)

ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการวิจัยจึงเป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม, การเรียนรู้แบบใช้ภารกิจเป็นฐาน และกลยุทธ์แก้ปัญหา เพื่อแก้ปัญหาทักษะการฟังของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งรูปแบบนี้จะเน้นการฝึกฟังในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง และการใช้กลยุทธ์แก้ปัญหาในการควบคุมการเรียนรู้ของตนเองในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การเตรียมความพร้อมและสร้างบริบทเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน การเรียนรู้ผ่านกระบวนการฟังแบบมีเป้าหมายด้วยภารกิจที่ชัดเจน การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันผ่านกิจกรรมกลุ่ม การสะท้อนผลและปรับกลยุทธ์ผ่านการประเมินตนเองและข้อเสนอแนะจากครู รวมถึงการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการฟังในสถานการณ์จริงหรือบริบทใหม่ รูปแบบดังกล่าวเน้นการจัดการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกฟังในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยใช้ภารกิจเป็นแกนกลางและส่งเสริมการใช้กลยุทธ์แก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคตอย่างยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ งานวิจัยจึงมุ่งพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ไขปัญหาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างเครื่องมือและแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาภาษาอังกฤษและสนับสนุนการผลิตครูที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหากลุ่มการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development)
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการศึกษา สาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องความครอบคลุม ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเนื้อหาด้วยการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหากลุ่มการฟังภาษาอังกฤษฯ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ และแผนการจัดประสบการณ์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหากลุ่มการฟังภาษาอังกฤษฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การฟังภาษาอังกฤษฯ เป็นการประเมินแบบตรวจสอบรายการ 5 ระดับ อันได้แก่ 1 คะแนน (รายละเอียดดังกล่าวมีความถูกต้อง เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด) จนถึง 5 คะแนน (รายละเอียดดังกล่าวมีความถูกต้อง เหมาะสมในระดับมากที่สุด) ประเมินเป็นรายข้อแล้วนำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมิน รายข้อต้องมีค่า 3.50 ขึ้นไป ถือว่า ใช้ได้ไม่ต้องปรับปรุง แต่ถ้าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 3.50 ต้อง ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหากลุ่มการฟังภาษาอังกฤษฯ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 3 ระดับ ได้แก่ ถูกต้องเหมาะสม ไม่แน่ใจ ไม่ถูกต้อง/ไม่เหมาะสม รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะปลายเปิด วิเคราะห์ผลโดยหาค่าความ สอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) เมื่อค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ ระหว่าง 0.50 - 1.00 แสดงว่า รายการประเมินนั้นมีความสอดคล้อง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) ที่มุ่งเน้นการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยกระบวนการวิจัย ประกอบด้วย ขั้นตอนหลักต่าง ๆ ที่ออกแบบอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความถูกต้อง ครบคลุม เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งถูกคัดเลือกด้วยวิธีเจาะจง (Purposive Selection) เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้ประเมินมีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ หัวข้อการวิจัย โดยแบ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการศึกษาสาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านี้ทำหน้าที่ประเมินความถูกต้อง ความครอบคลุม และความเหมาะสมของเนื้อหาในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการจัดการ ประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความน่าเชื่อถือและตอบโจทย์ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมินรูปแบบดังกล่าว ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือเป็นแบบประเมินแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นแบบ ประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดทำในรูปแบบการให้คะแนนตาม ระดับความถูกต้องและความเหมาะสมในระดับ 5 ระดับ โดยผู้ประเมินจะให้คะแนนแต่ละข้อ และนำคะแนนมา คำนวณค่าเฉลี่ยเพื่อพิจารณาว่ารายละเอียดในแต่ละข้อผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ ซึ่งกำหนดให้คะแนนเฉลี่ยต้อง ไม่น้อยกว่า 3.50 จึงถือว่าใช้ได้ หากต่ำกว่านั้นจะต้องได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนที่สอง เป็นแบบประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้มาตราประมาณค่า 3 ระดับ พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้ประเมินให้ข้อเสนอแนะในรูปแบบปลายเปิด เพื่อวิเคราะห์เชิงลึกและรับฟังความคิดเห็น เพิ่มเติม

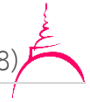
การสร้างเครื่องมือประเมินดังกล่าว เป็นกระบวนการที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญอย่างมาก เริ่มจากการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดองค์ประกอบและเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับการ ประเมิน ต่อมาทำการร่างแบบประเมิน และนำเสนอเพื่อขอรับคำปรึกษาและแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญในสาขา ที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นได้นำแบบประเมินไปทดลองใช้ในกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นเพื่อทดสอบความชัดเจนและ ความเหมาะสมของเนื้อหา พร้อมปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะอย่างละเอียดจนได้แบบประเมินฉบับสมบูรณ์ ก่อนนำไปใช้ในขั้นตอนการประเมินหลักโดยผู้ทรงคุณวุฒิตามลำดับกระบวนการดังกล่าวช่วยให้มั่นใจได้ว่าเครื่องมือ ประเมินมีความเหมาะสม มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสามารถวัดประสิทธิภาพของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นได้อย่างถูกต้องและน่าเชื่อถือ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟัง ภาษาอังกฤษฯ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นกับสภาพปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏ โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัย และ สื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) และแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภารกิจ (Task-Based Learning) โดยรวบรวมเอกสาร งานวิจัย และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศแล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสรุป ความหมายและกำหนดขอบเขตองค์ประกอบของการแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ยกร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ นำข้อมูลจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในระยะที่ 1 มาเป็นแนวทางในการยกร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ และจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ ตรวจสอบเนื้อหาและการใช้ภาษาให้มีความเหมาะสม

2. ประเมินรูปแบบการจัดการรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงแก้ไข สอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการนำรูปแบบการจัดการรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ ฉบับร่างไปใช้ในการจัดประสบการณ์ ด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบความถูกต้อง เหมาะสมของรูปแบบ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้รวบรวมผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒินำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเทียบระดับคะแนนกับเกณฑ์ วิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า

ตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

1. หลักการของ Schema Theory ในการแก้ปัญหาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

1.1 เน้นการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่โดยการฟังที่มีประสิทธิภาพเกิดจากการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับความรู้เดิมในสมองของผู้เรียน (Schema) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ฟังได้ดีขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อนั้นมาก่อน

1.2 ผสานกระบวนการ Top-down และ Bottom-up ในการฟัง โดยควรเป็นกระบวนการแบบผสมผสาน โดยใช้ทั้ง Top-down (อาศัย Schema และบริบทในการตีความ) และ Bottom-up (การถอดรหัสเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างภาษา) เพื่อสร้างความเข้าใจเนื้อหาที่ฟังอย่างครบถ้วน

1.3 สนับสนุนการใช้สื่อจริง (Authentic Materials) โดยส่งเสริมการใช้สื่อจากสถานการณ์จริง เช่น ข่าว บทสนทนา หรือรายการวิทยุ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังในบริบทที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง และช่วยขยาย Schema ของผู้เรียนให้หลากหลายและครอบคลุมมากขึ้น

1.4 กระตุ้น Schema ผ่านกิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening Activities) โดยเตรียมความพร้อมก่อนฟังด้วยกิจกรรม เช่น การตั้งคำถาม การระดมสมอง หรือการคาดเดาเนื้อหา ช่วยกระตุ้นความรู้เดิมและเปิด Schema ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมรับข้อมูลใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 พัฒนากลยุทธ์การฟังโดย การอนุมาน (Inferencing) และใช้บริบท (Contextual Clues) ในการตีความผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนการใช้กลยุทธ์อนุมาน เช่น การคาดเดาความหมายของคำหรือประโยคจากบริบทหรือความรู้ทางภาษา เพื่อเสริมความเข้าใจในกรณีที่ฟังแล้วไม่เข้าใจทุกคำ การฝึกฟังในบริบทจริง เช่น การฟังบทสนทนาในสถานการณ์สมมติหรือสถานการณ์จริง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้บริบทและเจตนาของผู้พูดเป็นตัวช่วยในการตีความ และลดการพึ่งพาการแปลคำต่อคำ

2. หลักการของ Task-Based Learning ในการแก้ปัญหาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

2.1 การใช้ภารกิจเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการฟังโดยใช้ “ภารกิจ” เป็นแกนกลาง ช่วยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาผ่านภารกิจที่มีเป้าหมายและผลลัพธ์ที่ชัดเจน เพิ่มแรงจูงใจและความน่าสนใจในการเรียนรู้

2.2 เน้นการฟังในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงการออกแบบภารกิจที่จำลองสถานการณ์จริง หรือใกล้เคียงกับชีวิตจริงเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการฟังผ่านสถานการณ์ที่มีความหมายและฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารจริงในภารกิจต่าง ๆ ที่ได้รับ

2.3 โครงสร้างการเรียนรู้แบบ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมฟังตามขั้นตอนที่ชัดเจน ได้แก่

Pre-task กระตุ้นความรู้เดิมและเตรียมพร้อมก่อนฟัง

Task Cycle การทำภารกิจฟัง เช่น การฟังเพื่อแก้ปัญหา การอภิปราย หรือการทำงานกลุ่ม

Post-task การสรุปผล พร้อมเน้นรูปแบบภาษา และครูให้ข้อเสนอแนะ

2.4 ส่งเสริมการทำงานร่วมกันการออกแบบภารกิจฟังที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับเพื่อน เช่น การอภิปราย หรือการแก้ปัญหากลุ่ม ช่วยสร้างการเรียนรู้แบบร่วมมือและพัฒนาทักษะการฟังเชิงโต้ตอบ

2.5 ส่งเสริมพัฒนากลยุทธ์การฟัง โดยการฟังอย่างมีเป้าหมายและการสะท้อนตนเองการฝึกใช้กลยุทธ์การฟัง เช่น การตั้งเป้าหมายในการฟัง การคาดเดาข้อมูล และการตรวจสอบความเข้าใจด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพการออกแบบภารกิจฟังที่เน้นให้ผู้เรียนฟังเพื่อเป้าหมายที่ชัดเจน พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินและสะท้อนตนเองหลังการฟัง เพื่อปรับปรุงกลยุทธ์และพัฒนาทักษะฟังในระยะยาว

ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มืองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.1 การใช้ภารกิจเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ (Task-Centered Learning) ใช้กิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจน ออกแบบกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหา การอภิปราย หรือการทำโครงงาน เพื่อให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง

1.2 การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบเป็นขั้นตอน แต่ยืดหยุ่นและเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ (Schema Activation & Knowledge Construction) การเรียนรู้ถูกออกแบบให้เป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน Pre-task (ก่อนฟัง), Task Cycle (ระหว่างฟัง) และ Post-task (หลังฟัง) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังอย่างเป็นระบบ

1.3 การใช้กลยุทธ์การฟังแบบหลากหลาย (Integrated Listening Strategies) ฝึกให้ผู้เรียนใช้ Top-down processing (การใช้บริบทและความรู้เดิมเพื่อทำความเข้าใจ) และ Bottom-up processing (การแยกแยะเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างภาษา) ควบคู่กัน รวมถึงมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ กลยุทธ์การอนุมาน (Inferencing Strategies) เพื่อช่วยให้เข้าใจมูลที่อาจไม่สมบูรณ์

1.4 การส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning & Interaction-Based Listening) จัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อการอภิปรายหลังฟัง การแก้ปัญหาร่วมกัน หรือการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการฟัง รวมถึงส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยกันตีความข้อมูลจากการฟังผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

1.5 การฝึกการฟังอย่างมีเป้าหมายและการสะท้อนตนเอง (Goal-Oriented Listening & Reflection) ทุกภารกิจการฟังถูกออกแบบให้มีเป้าหมายชัดเจน เช่น ฟังเพื่อจับใจความ ฟังเพื่อวิเคราะห์ ฟังเพื่ออภิปราย รวมไปถึงการที่ผู้เรียนสะท้อนตนเองเกี่ยวกับกระบวนการฟังของตนเอง และปรับกลยุทธ์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังให้ดีขึ้น

2. วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. ขั้นตอนรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมและสร้างบริบท (Activate Knowledge & Set Goals) กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เชื่อมโยงกับเนื้อหาใหม่ พร้อมตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของเนื้อหาที่จะฟัง เพื่อวางกรอบความคิดและทิศทางการเรียนรู้อย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 การเรียนรู้ผ่านกระบวนการฟังแบบมีเป้าหมาย (Goal-Oriented Listening & Strategies Use) ผู้เรียนฝึกฟังอย่างมีเป้าหมาย ใช้เทคนิคที่เหมาะสมเพื่อจับใจความและตีความความหมาย ผ่านการฟังแบบ Bottom-up และ Top-down อย่างผสมผสาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าใจเนื้อหา

ขั้นที่ 3 การเรียนรู้ร่วมกันแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Collaborative Interaction) เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมุมมองจากสิ่งที่ได้ฟัง ผ่านการสนทนาและการมีปฏิสัมพันธ์แบบยืดหยุ่นตามสถานการณ์จริง

ขั้นที่ 4 สะท้อนผลและปรับกลยุทธ์ (Reflection & Self-Development) ผู้เรียนสะท้อนปัญหาและแนวทางแก้ไขการฟัง พร้อมประเมินตนเองด้วยแบบสอบถาม Self-Assessment โดยมีอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะ กระบวนการนี้พัฒนาทักษะอภิปัญญา และช่วยให้นักศึกษาติดตามพัฒนาการ การปรับกลยุทธ์การฟังและเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นครูภาษาอังกฤษมืออาชีพที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง

4. การวัดและประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ การประเมินความสารถการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ ประเมินโดยใช้เครื่องมือ 2 ชนิด ได้แก่ 1) แบบประเมินความสารถการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยทำการประเมินทั้งก่อน ระหว่าง และหลัง การจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ 2) แบบบันทึกหลังการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ใช้สำหรับบันทึกผลการเรียนรู้ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถการฟัง ของนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยประเมินตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ

1. ผลประเมินความถูกต้อง เหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถูกต้อง เหมาะสมของ รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (n = 5)

รายการประเมิน	\bar{x}	SD	ระดับ
หลักการรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ	4.8	0.24	มากที่สุด
วัตถุประสงค์รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ	4.8	0.33	มากที่สุด
ขั้นตอนรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ	4.6	0.3	มากที่สุด
ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมและสร้างบริบท (Activate Knowledge & Set Goals)	4.2	0.28	มาก
ขั้นที่ 2 การเรียนรู้ผ่านกระบวนการฟังแบบมีเป้าหมาย (Goal-Oriented Listening & Strategies Use)	4.8	0.2	มากที่สุด
ขั้นที่ 3 การเรียนรู้ร่วมกันแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Collaborative Interaction)	4.8	0.2	มากที่สุด
ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลและปรับกลยุทธ์ (Reflection & Self-Development)	4.8	0.19	มากที่สุด
การวัดและประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ	4.6	0.32	มากที่สุด
รวม	4.68	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ ที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.21) อยู่ในระดับ “มากที่สุด” โดยองค์ประกอบรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงระหว่าง 4.20 - 4.80 ซึ่งอยู่ในระดับ “มาก” ถึง “มากที่สุด” ทุกรายการ องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ “หลักการของรูปแบบฯ” และ “ขั้นที่ 2 การเรียนรู้ผ่านกระบวนการฟังแบบมีเป้าหมาย” ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.20) แสดงถึงการให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน ทั้งในด้านแนวคิดการฟังและการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถฟังเพื่อเข้าใจและสะท้อนคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ องค์ประกอบ “การวัดและประเมินผลของรูปแบบฯ” ก็ได้รับการประเมินอยู่ในระดับ “มากที่สุด” ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.24) สะท้อนถึงความเหมาะสมของแนวทางการประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนในลักษณะที่หลากหลายและครอบคลุม ทั้งในด้านการรับรู้ การคิด และการสะท้อนตนเอง โดยสรุป รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ มีความน่าเชื่อถือ ทั้งในเชิงเนื้อหา ขั้นตอน กลยุทธ์การเรียนรู้ และระบบการประเมินผล ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ในบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้อย่างเหมาะสมดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในช่วง 0.80 - 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “เหมาะสม” องค์ประกอบที่ประเมิน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดผล ซึ่งทั้งหมดสะท้อนถึงความสอดคล้อง ชัดเจน และเหมาะสมต่อการใช้งานจริง

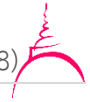
เมื่อนำรูปแบบดังกล่าวไปใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 30 คน พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการฟังที่ชัดเจน ทั้งในด้านการจับใจความ การอนุมานจากบริบท การสรุปความ และการประเมินความเข้าใจตนเอง กิจกรรม K-W-L ที่ให้นักศึกษากำหนดเป้าหมายและสะท้อนผลการเรียนรู้ ช่วยเสริมสร้างการคิดแบบอภิปรายและทำให้การเรียนรู้มีจุดมุ่งหมาย นักศึกษาแสดงทัศนคติเชิงบวก มีความมั่นใจ และพร้อมนำกลยุทธ์ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้จริง บทบาทของครูผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ และสะท้อนตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่นำเสนอในงานวิจัยนี้ พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวโน้มของความต้องการและสภาพปัญหาอย่างรอบด้าน ผ่านการทบทวนวรรณกรรม เอกสารงานวิจัย และข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้สามารถระบุปัญหาได้อย่างชัดเจน และออกแบบแนวทางการพัฒนารูปแบบที่มีความเป็นไปได้สูงและตรงกับบริบทจริง รูปแบบที่พัฒนาขึ้นได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอนและการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษ โดยผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในช่วง 0.80 - 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “เหมาะสม” ตามแนวทางของ Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K. สะท้อนถึงความชัดเจน ครอบคลุม และความเชื่อมโยงระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบกับเป้าหมายการพัฒนาทักษะการฟังได้อย่างมีนัยสำคัญ (Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K., 1977)

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่พัฒนาขึ้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีคะแนนเฉลี่ยด้านความถูกต้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื่องด้วยเป็นวัตถุประสงค์ที่มีความเฉพาะ ชัดเจน และสามารถเชื่อมโยงกับปัญหาที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมาย โดยวัตถุประสงค์ดังกล่าวถูกออกแบบมาเพื่อตอบสนองต่อความท้าทายในการฟังภาษาอังกฤษของ

ผู้เรียนในบริบทภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) เช่น การจับใจความ การอนุมานความหมายจากบริบท และการควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vandergrift, L. & Goh, C. C. M. ด้านอภิปัญญา (metacognitive listening strategies) (Vandergrift, L. & Goh, C. C. M., 2012) วัตฤประสงค์เหล่านี้ยังนำไปสู่การออกแบบขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ และสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายการเรียนรู้กับกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในด้านการกระตุ้นความรู้เดิม การตั้งเป้าหมายก่อนการฟัง การใช้กลยุทธ์ระหว่างการฟัง และการสะท้อนผลการเรียนรู้ภายหลัง ซึ่งล้วนแต่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) และการเรียนรู้อย่างมีจุดมุ่งหมายที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในห้องเรียนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา

เมื่อพิจารณารายละเอียดของขั้นตอนต่าง ๆ ในรูปแบบ พบว่าทุกขั้นมีพื้นฐานจากแนวคิดสำคัญทางการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะการฟังในบริบทภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ได้แก่ ขั้นเตรียมความพร้อมและสร้างบริบท ใช้แนวคิดจาก Schema Theory ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาใหม่ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ฟังได้ดีขึ้น (Carrell, P. L. & Eisterhold, J. C., 1983) รวมทั้งกิจกรรม K-W-L ที่ช่วยกระตุ้นการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ ขั้นเรียนรู้ผ่านกระบวนการฟังแบบมีเป้าหมาย ผสานการใช้กระบวนการ Top-down และ Bottom-up อย่างมีประสิทธิภาพ (Anderson, A. & Lynch, T., 1988) ร่วมกับแนวคิด Task-Based Learning ที่เน้นให้ผู้เรียนฟังในสถานการณ์ใกล้เคียงจริงและใช้กลยุทธ์การฟังในภารกิจที่ชัดเจน (Willis, J. & Willis, D., 2007) ขั้นเรียนรู้ร่วมกันแบบมีปฏิสัมพันธ์ สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) และ Meaning-focused Interaction ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังผ่านการสื่อสารจริงกับเพื่อนร่วมกลุ่ม (Nunan, D., 2004) ขั้นสะท้อนผลและปรับกลยุทธ์ สร้างการเรียนรู้ที่ยั่งยืนผ่านกระบวนการ Metacognitive Reflection ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินความเข้าใจและวางแผนพัฒนาตนเองในอนาคต (Vandergrift, L. & Goh, C. C. M., 2012) นอกจากนี้ การใช้ภารกิจ (tasks) เป็นศูนย์กลางในแต่ละขั้นยังช่วยส่งเสริมความกระตือรือร้นของผู้เรียน เพิ่มแรงจูงใจ และสร้างการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายอย่างแท้จริง ตามแนวคิดของ Ellis, R. และแนวคิดของ Skehan, P. ที่ชี้ให้เห็นว่า แนวคิดการเรียนรู้แบบใช้ภารกิจเป็นฐาน (Task-Based Learning) ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาในลักษณะที่สอดคล้องกับการใช้จริงในชีวิตประจำวัน (Ellis, R., 2003); (Skehan, P., 1996) โดยสรุป รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความครบถ้วนทั้งในเชิงโครงสร้างและแนวคิดทางทฤษฎี ได้รับการรับรองในระดับที่เหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ และมีศักยภาพในการนำไปใช้จริงในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพในกลุ่มนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัยนี้ ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหากลุ่มนักศึกษาฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ภาพที่ 4 แผนภาพแสดงองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาอังกฤษฯ

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งในด้านหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดผล ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความครบถ้วน ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง รูปแบบที่พัฒนาขึ้นได้นำแนวคิดสำคัญทั้งการเรียนรู้แบบใช้ภารกิจเป็นฐาน (Task-Based Learning) ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) และกลยุทธ์ อภิปัญญาในการฟัง (Metacognitive Listening Strategies) มาผสมผสานอย่างเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ทักษะการฟังได้อย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายชัดเจน และสามารถสะท้อนความคิดพร้อมปรับใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้เกิดพัฒนาการทางทักษะการฟังที่มีคุณภาพและยั่งยืน ผลการประเมินความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบนี้ตอบสนอง ความต้องการและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง ข้อเสนอแนะ จากผลการวิจัยที่ได้พบ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความเหมาะสมและประสิทธิภาพสูง แต่การนำรูปแบบดังกล่าวไปใช้ในบริบทอื่น ๆ ยังควรคำนึงถึงปัจจัยหลาย ประการ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด สิ่งแรกที่ต้องให้ความสำคัญ คือ ความพร้อมของผู้สอน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ ของการจัดการเรียนรู้ หากผู้สอนไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมหรือไม่มีความเข้าใจในรูปแบบและกลยุทธ์ที่ใช้ อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของการเรียนรู้ ดังนั้น การฝึกอบรมและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีทักษะและความรู้ที่เหมาะสม จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ บริบทของผู้เรียนก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญ เนื่องจากลักษณะและความต้องการ

ของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่หรือสาขาวิชาอาจแตกต่างกัน การปรับเปลี่ยนหรือพัฒนารูปแบบให้เหมาะสมกับบริบทนั้น ๆ จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนมากขึ้นอีกทั้งการสนับสนุนด้านทรัพยากรและสื่อการสอนที่เหมาะสมก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน การจัดเตรียมสื่อและวัสดุที่สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้และเพิ่มแรงจูงใจให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ควรมีการติดตามและประเมินผลการใช้รูปแบบอย่างต่อเนื่อง โดยรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้เรียนและผู้สอนเพื่อปรับปรุงและพัฒนารูปแบบให้ดียิ่งขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะช่วยให้รูปแบบสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างยั่งยืน ในส่วนของการวิจัยครั้งต่อไป แนะนำให้มีการทดลองใช้รูปแบบในกลุ่มผู้เรียนที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งในแง่ของสาขาวิชาและสถานศึกษา เพื่อศึกษาความเหมาะสมและประสิทธิผลในบริบทที่แตกต่างกัน นอกจากนี้การวิจัยในระยะเวลาที่ยาวขึ้นและกลุ่มตัวอย่างที่กว้างขึ้น จะช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการศึกษาและสามารถสรุปผลในระยะยาวได้ชัดเจนมากขึ้น และควรมีการพัฒนาเครื่องมือวัดผลทักษะการฟังที่ครอบคลุมและหลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดประสิทธิภาพของรูปแบบได้อย่างแม่นยำและครอบคลุม รวมทั้งศึกษาผลกระทบของรูปแบบนี้ต่อทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ เช่น การพูดและการเขียน เพื่อให้ได้ภาพรวมของผลลัพธ์ที่ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- นงลักษณ์ วิชัยรัตน์. (2562). เทคนิคการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา. วารสารภาษาและวรรณคดี, 15(3), 89-105.
- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547. (2547). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 121 ตอนที่ 43 ก หน้า 1-15 (10 มิถุนายน 2547).
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). การประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏ. (2562). ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2562 - 2566. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- เลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). รายงานผลการวิจัยการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาชาติ 2560 - 2579. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2562). รายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- _____. (2564). รายงานผลการประเมินสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- สุชาติ แสนพิช. (2561). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์. วารสารการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่น, 7(1), 45-62.
- Anderson, A. & Lynch, T. (1988). *Listening*. Oxford, United Kingdom: Oxford University Press.
- Brown, H. D. (2017). *Principles of language learning and teaching*. (7th ed.). New York: United States: Pearson Education.
- Carrell, P. L. & Eisterhold, J. C. (1983). Schema theory and ESL reading pedagogy. *TESOL Quarterly*, 17(4), 553-573.
- Crystal, D. (2019). *English as a global language*. (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.

- Darling-Hammond, L. et al. (2020). Implications for educational practice of the science of learning and development. *Applied Developmental Science*, 24(2), 97-140.
- EF Education First. (2023). EF English Proficiency Index. Retrieved December 7, 2024, from <https://www.ef.com/epi/>
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford, United Kingdom: Oxford University Press.
- ETS Global. (2023). TOEIC test statistics. Retrieved December 7, 2024, from <https://www.etsglobal.org/>
- Field, J. (2008). *Listening in the language classroom*. Cambridge, United Kingdom: Cambridge University Press.
- Gilakjani, A. P. & Sabouri, N. B. (2016). Learners' listening comprehension difficulties in English language learning: A literature review. *English Language Teaching*, 9(6), 123-133.
- Goh, C. C. M. (2000). A cognitive perspective on language learners' listening comprehension problems. *System*, 28(1), 55-75.
- Graham, S. & Santos, D. (2015). *Strategies for second language listening: Current scenarios and improved pedagogy*. London, United Kingdom: Palgrave Macmillan.
- Jenkins, J. (2018). *English as a lingua franca: Attitude and identity*. Oxford, United Kingdom: Oxford University Press.
- Kibler, A. & Valdés, G. (2020). Reconceptualizing language learners and language use in policy and practice. *Educational Researcher*, 49(1), 14-24.
- McKay, S. L. & Brown, J. D. (2021). *Teaching and assessing EIL in local contexts around the world*. New York: Routledge.
- Nunan, D. (2004). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oxford, R. L. (2017). *Teaching and researching language learning strategies: Self-regulation in context*. (2nd ed.). London, United Kingdom: Routledge.
- Richards, J. C. & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and Methods in Language Teaching*. (3rd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Rost, M. & Wilson, J. J. (2022). *Active listening*. London, England: Routledge.
- Rost, M. (2016). *Teaching and researching listening*. (2nd ed.). London, England: Routledge.
- Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2(1977), 49-60.
- Skehan, P. (1996). A Framework for the Implementation of Task-based Instruction. *Applied Linguistics*, 17(1), 38-62.
- Vandergrift, L. & Cross, J. (2018). *Teaching listening comprehension: Exploring the cognitive dimension*. New York: Routledge.
- Vandergrift, L. & Goh, C. C. M. (2012). *Teaching and learning second language listening: Metacognition in action*. New York: Routledge.
- Willis, J. & Willis, D. (2007). *Doing task-based teaching*. Oxford, England: Oxford University Press.